

(S)torpublik

STEFAN LÖFVEN
PÅ GÖTAPLATSEN, 1 MAJ

2012

STEFAN LÖFVENS TAL I KORTHET

- **INLEDNING:** "Demonstranter, mötesdeltagare, jag kan ju säga att det är inte bara en gång som jag har stått på eller gått på Avenyn och tittat upp mot Götaplatsen och tänkt: det skulle vara en fantastisk förmån att få tala på 1 maj på Götaplatsen."
- **HUVUDÄMNEN:** Jobben, industrin, ungdomsarbetslösheten, innovation, utbildning och internationell solidaritet.
- **TALETS ROLIGASTE:** "Någon har lagt fram en handduk här. Det ska bli varmt, tydligen".
- **PUBLIK:** Cirka 15 000.

FOTO: ANDERS YLANDER

självförtroende och viss glöd går Löfvens majtal hem hos folket

mer folk till Götaplatsen än på många år. Och det är ganska många.

Det är lite som om ett flygande tefat hade landat när Löfven talade så hade rymdnissarna trott att alla i Göteborg var socialdemokrater. **Men alla som lyssnar är inte det.** En del applåderar inte när alla andra klappar händerna vilket tyder på att de är här mer av nyfikenhet än partitillhörighet. När Stefan Löfven säger sina första ord någonsin som partiförordande en första maj på Götaplatsen är det bara ett fåtal som hör honom.

Sladden på sossarnas tåg är inte färdigmarscherade och de spelar Internationalen, skanderar tal-körer och håller på.

När någon äntligen får tyst på dem börjar Löfvens mikrofon att hacka men det reder upp sig och till slut ljuder Stefan Löfvens lugna förhandlarstämma ut genom bautahögtalarna.

Hans tal är välskrivet och handlar om jobben, ekonomin, ungdomsarbetslösheten, facketts roll i världen, Sveriges roll och framtiden.

Stefan Löfven är ingen talare som får retorikexperterna att gå i spinn. Han får ingen att gå

i spinn. Men hans eftertänksamma innantilläsning går hem hos publiken.

Löfvens tal är försett med några skratthackare och applådhöjare.

Som:

– Regeringen väntar på bättre tider – vi väntar på en bättre regering.

Fyndigt.

Men det är först när den gamle fackföreningskämpan kommer in på sitt eget område och berättar om sin erfarenhet av facklig kamp på olika håll i världen som hans röst börjar brinna, hans blick

lyfter blicken från manuskriptet och låter hjärtat tala.

Det är nästan så man ser hans ögon glöda där han står bakom talarstolen på Konstmuseets trappa och trampar med sina fötter.

För det gör han. Det såg vi på presskonferensen han höll innan demonstrationen och de riktigt gamla socialdemokraterna skulle nog säga att fotarbetet påminner om Olof Palmes.

Men om Olof Palme sa Stefan Löfven inte ett ord. Vilket tyder på stort självförtroende.

GÖTEBORG

Jimmy Fredriksson

Jimmy.Fredriksson@gt.se